

Vize sboru pro rok 2018 a následující roky

Chceme být společenstvím, které nabízí a umožňuje

- **růst k dospělosti**,
osobní zbožností, neustálým obracením se ke Kristu a ochotou k inovacím,
- **směřování k jednotě**,
skutečnou vzájemností, sdílením života v Kristu, ochotou ke zranitelnosti a posilováním propojenosti sborů farnosti,
- **autentické svědectví o naději v Kristu**,
inspirujícími, osvobozujícími, uzdravujícími i motivujícími bohoslužbami a setkáními,
- **přetékání života ven**
osobním i společným nesením naděje, otevřeností, vnímavostí k potřebám lidí, využíváním našeho obdarování a úsilím o srozumitelnost

Jako církev tu nestojíme sami za sebe. Jsme zde jako Boží svědci. Chápeme tuto vizi jako pozvání do Božího plánu s námi. Chceme jej přijmout a spolu s Ním jej naplňovat.

1. **Chceme růst k dospělosti, nezůstávat na začátku.**

Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmltáni a unášeni závanem kdekakého učení - lidskou falší, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu. (Efezským 4,14)

To znamená růst v osobní zbožnosti. Prostředky pro to jsou zejména:

- osobní a společné modlitby,
- osobní a společné čtení Písma,
- skupinky a neformální setkávání společenství,
- kázání Božího slova,
- vyučování,
- služba na základě obdarování.

Každý se jednou obrátil k Ježíši poprvé. Tak jako každé ráno začíná nový den, chceme se každý den obracet k Ježíši vždy znovu.

Během svého růstu jsme objevili způsoby zbožnosti, které nám vyhovují, osvědčily se. Chceme však mít odvahu k vynalézavosti, odvahu dělat i věci nové a nově.

To, co se podařilo z Boží milosti vybudovat, jednou předáme dalším, kteří vyrostou po nás. Chceme umožňovat růst dalším generacím, delegovat na ně odpovědnost v těch oblastech, kde již dorostli, a zároveň jim být stálou oporou.

2. **Chceme ustavičně směřovat k jednotě.**

A tak usilujme o to, co slouží pokoji a společnému růstu. (Římanům 14,19)

Dům, který je vnitřně rozdělený, nemůže obstát. Naše rozmanitost je potenciálem našeho společného prospěchu. Proto chceme usilovat:

- o sdílení života víry a vzájemný respekt,
- o vzájemnou opravdovou péči, která neočekává, že dostane zpět,
- o obnaženost ve vzájemné důvěře a odvahu ke zranitelnosti.

Chceme usilovat o pravdu v lásce a lásku v pravdě - před Bohem i k sobě navzájem (Efezským 4,15). Pravda nezměkčená láskou se stává příliš tvrdou. A láska neposilněná pravdou se stává změkčilou.

Oba sbory naší farnosti jsou dvě části jedné rodiny. Chceme být v blízkém spojení, které povede k růstu a upevňování vzájemných vztahů.

3. **Chceme nést autentické svědectví o naději v Kristu.**

Víme, komu jsme uvěřili. (2. Timoteovi 1,12)

Nepochybujeme o tom, který nás povolal ke spasení; a toužíme po tom, aby na nás toto spasení bylo vidět. Pokud pro nás Ježíš bude skutečný a přítomný, pak i naše svědectví všedního dne může být věrohodné.

Stáváme se vůni, která proniká k těm, kteří docházejí spásy, i k těm, kteří spějí k zahynutí. (2. Korintským 2,15)

Tím se naše setkávání stávají místem živé naděje.

Chceme mít inspirativní bohoslužby podněcující k životu následování Krista.

4. **To vše, co jsme v Kristu a jací jsme uvnitř společenství, chceme nabízet svému okolí, toužíme po přetékání života ven, za bránu našeho kostela.**

Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Matouš 5,16)

Chceme nabízet společenství, v němž lidé objeví důvod a smysl toho, proč se scházíme.

Chceme i jako jednotlivci nést lidem ve své blízkosti naději.

Chceme sloužit podle těch obdarování, která máme; jako jednotlivci i jako celé společenství. (1. Petrův 4, 10-11)

Chceme pracovat na tom úkolu, kvůli němuž náš sbor vznikl: šířit evangelium srozumitelně, věrohodně a citlivě a nezamlčovat ty stránky evangelia, které se lidem nemusí líbit.

Proto je evangelium dobrou zvěstí, protože zachraňuje od toho, co lidský život maří.